

Czym jest I Komunia Święta?

Pierwsza Komunia Święta to pierwsze pełne zjednoczenie z Bogiem, początek odkrywania prawdy o wnętrzu człowieka, bo przecież to wnętrze staje się sakramentalnym mieszkaniem Boga w Eucharystii. Kiedy Pan Jezus widzialnie przebywał na ziemi, spotykał się z ludźmi, leczył ich, uzdrawiał i odpuszczał im grzechy. Ludzie ci doznawali łaski, która prowadzi do nieba. Przed swoim wniebowstąpieniem Pan Jezus ustanowił sakramenty święte, w których pozostał z nami. Apostołom przekazał władzę, aby udzielali tych sakramentów. Jezus wzywa nas, abyśmy posileni Jego Ciałem i Krwią dzielili z innymi ludźmi serce, czas, dobro, wiarę i miłość.

Dwuletnie Przygotowanie

Zarządzeniem Archidiecezji Chicago w sprawie przygotowania do sakramentów, w polskich katolickich szkołach obowiązuje dwuletni program przygotowania zarówno do sakramentu Pierwszej Komunii Św., jak i do sakramentu Bierzmowania. W związku z tym, uczniowie naszej szkoły rozpoczynają przygotowanie do I Komunii św. w klasie drugiej, kontynuują je w klasie trzeciej, i po ukończeniu tego programu oraz po przystąpieniu do Sakramentu Spowiedzi, przyjmują sakrament I Komunii Świętej.

Zasady Przystąpienia do Sakramentu I Komunii Świętej

1. Ukończenie DWULETNIEGO programu formacyjnego (klasa 2 i 3)- udział w katechezie w szkole ze wzorową frekwencją na lekcjach
2. Znajomość religii, potrzebna dziecku do należytego przygotowania się do pierwszej Komunii św., aby odpowiednio do swego rozwoju umysłowego poznało tajemnice wiary, umiało odróżnić Chleb Eucharystyczny od zwykłego i doczesnego pokarmu, i w ten sposób z odpowiednią swemu wiekowi pobożnością, mogło przyjąć Najświętszy Sakrament. Do pierwszej spowiedzi i Komunii św. nie jest konieczna zupełna i dokładna znajomość nauki wiary chrześcijańskiej. Dziecko powinno jednak w miarę swoich zdolności uczyć się stopniowo całego katechizmu.
3. Rodzice lub opiekunowie dzieci przystępujących do I Komunii św. zobowiązani są dostarczyć do katechety wszystkie wymagane dokumenty.
4. Rodzice lub opiekunowie dzieci przystępujących do I Komunii św. powinni dołożyć wszelkich starań, by po pierwszej Komunii św. dzieci przystępowały do Stołu Pańskiego jak najczęściej, oraz by przyjmowały Pana Jezusa z taką pobożnością, do jakiej zdolny jest ich wiek dziecięcy. Ponadto **rodzice i opiekunowie** powinni pamiętać, że ciąży na nich **obowiązek** czuwania, aby dzieci uczęszczały na naukę religii, a w razie trudności zapewnili im inny sposób pobierania tejże nauki.

Jak Pomóc Dziecku Przygotować się do I Komunii Świętej?

"Czas przygotowań córki czy syna do spotkania z Jezusem jest niełatwy, ponieważ dziecko musi nagle sobie poradzić z: nauką w szkole, chodzeniem na dodatkowe spotkania, lękiem przed nieznanym. Jest to dla niego ogromny wysiłek fizyczny i umysłowy. Zapraszam zatem do przyjrzenia się naszemu drugoklasiście.

Już od najwcześniejszych lat życia w sposób naturalny trzeba tłumaczyć dziecku, po co chodzimy do kościoła. Można wyjaśnić, co oznaczają poszczególne części mszy świętej, i wspólnie zastanowić się, jak się podczas nich zachowywać, o czym rozmawiać z Bogiem. Nie powinniśmy się martwić, gdy mimo wszystko spotkamy się z protestem młodego człowieka przeciwko chodzeniu do kościoła. Jest to naturalny objaw, gdyż dziecko ma dużo obowiązków i po prostu brakuje mu sił. Właściwie dobrze, że szczerze

Już od najwcześniejszych lat życia w sposób naturalny trzeba tłumaczyć dziecku, po co chodzimy do kościoła. Można wyjaśnić, co oznaczają poszczególne części mszy świętej, i wspólnie zastanowić się, jak się podczas nich zachowywać, o czym rozmawiać z Bogiem. Nie powinniśmy się martwić, gdy mimo wszystko spotkamy się z protestem młodego człowieka przeciwko chodzeniu do kościoła. Jest to naturalny objaw, gdyż dziecko ma dużo obowiązków i po prostu brakuje mu sił. Właściwie dobrze, że szczerze wypowiada własne zdanie – oznacza to, iż ma zaufanie do rodziców.

Uczulajmy dziecko na różnicę między chlebem zwykłym a eucharystycznym. Jest to niezwykle istotne.

Wspólna modlitwa w domu pomaga również dziecku lepiej utrwalić modlitwy zadane do nauczania się. Ich zaliczanie wzbudza sporo emocji; wydaje mi się, że niepotrzebnie. Dziewięciolatki są je w stanie opanować. Poznają przy tym podstawowe prawdy wiary – a nierzadko jest to jedyna taka okazja. Mają na to w szkole dwa lata. Nigdy nie wiadomo, jak ułoży się ich dalsze życie.

Sam dzień pierwszej komunii powinien przebiegać spokojnie i w dobrej atmosferze. Dlatego nie śpieszymy się. Pobłogosławmy je tuż przed wyjściem do kościoła. Ta chwila na zawsze pozostanie w jego pamięci, więc niech będzie uroczysta. Nie potrzeba wielkich słów. Na czole dziecka kreślimy znak krzyża i mówimy „błogosławię Cię w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego”. Ucałujmy je – i w drogę.

Na to, co ma się wydarzyć w świątyni, dziecko jest już przygotowane. Zazwyczaj kapłani zapraszają rodziców do aktywnego udziału w liturgii. Przebieg zależy od zwyczajów panujących w parafii.

Sam moment, w którym Jezus przybywa do serca naszego dziecka, przynosi nadzwyczajne wzruszenia. Jest to czas, kiedy i my możemy się z Nim zjednoczyć. Natomiast jeśli ktoś nie może przystępować do stołu Pańskiego, to proponuję wzbudzić pragnienie zaproszenia Jezusa do serca. Mimo przeszkód odgradzających od ołtarza zawsze można się modlić. Niech radość naszych dzieci stanie się naszą radością. Po komunii uwielbiamy Boga, jest to odpowiedni moment.

A po zakończonej Eucharystii dziękujemy Mu za ten dzień. Jezus razem z dzieckiem przychodzi do całej rodziny i przynosi Swoje błogosławieństwo.

Dzieci zazwyczaj bardzo przeżywają udział we mszy świętej. Nawet te, które są ruchliwe i na co dzień sprawiają sporo kłopotów swym zachowaniem, w tym dniu zachowują się w kościele idealnie. Interpretować to można w różny sposób. Jednak nie ma wątpliwości, iż jest to znak spotkania z Chrystusem, a każde spotkanie z Nim przemienia człowieka.

Następnie rozpoczyna się świętowanie w domu. Tego na pewno wiele osób się obawia. Niepotrzebnie. Zauważmy, że na tle ogromu przygotowań do spowiedzi i komunii waga tego etapu nie jest największa.

Zwykle w godzinach popołudniowych jeszcze raz spotykamy się w kościele na nabożeństwie i rozdaniu pamiątek. Drugoklasiści robią wspólne zdjęcia. Święto trwa.

Pamiętajmy o „białym tygodniu”. Stanowi on przedłużenie święta spotkania się z Jezusem. Towarzyszymy dziecku codziennie w kościele, jeśli to możliwe. Niektórzy zapraszają gości na każdy dzień, najpierw na mszę, a później do domu. Jest to dobre rozwiązanie, jeśli mamy małe mieszkanie. Na zakończenie dnia dziękujemy Bogu za ten dar.

W przygotowaniach przedkomunijnych pamiętajmy, że:

- Dziecko w tym wieku przede wszystkim lubi się ruszać. Robi to często, z krótkimi przerwami na zregenerowanie sił. Poprzez osiągnięcia fizyczne sprawdza po prostu swoje możliwości. Gdy jest

- zmęczone, często bywa drażliwe. Najlepszym lekarstwem na „muchy w nosie” jest jakieś „małe co nieco.” Podreperuje wtedy siły i znów będzie gotowe do działania.

Gdy mały człowiek wkracza w wiek szkolny, powoli przestaje się mu podobać zaborcza miłość rodziców. Broni się przed odkrywaniem swoich myśli, samodzielnie chce podejmować decyzje. Pragnienie dostosowania się do zwyczajów kolegów jest nadzwyczaj silne. Objawia się np. w noszeniu takich samych ubrań czy otaczaniu się podobnymi przedmiotami. Dziecko zaczyna naśladować zachowania swoich kolegów, głównie te niepożądane. W wieku około dziewięciu lat u dziecka mogą pojawić się również brzydkie maniere: rzucanie na podłogę kurtki, chowanie brudnej bielizny pod materac łóżka, ustawiczne niezamykanie drzwi. Można je wymieniać w nieskończoność. W rzeczywistości jednak zmiany te dowodzą, że dziecko bardzo dobrze utrwaliło sobie zasady dobrego wychowania, ponieważ doskonale wie, przeciw czemu ma się buntować. Gdy uzna, że wywalczyło sobie już pewną niezależność, powraca do normy. Skutecznym lekarstwem jest pozostawienie sporego marginesu swobody i dobry osobisty kontakt. Na niektóre wybryki można przymknąć oczy, lecz trzeba egzekwować to, co się nam należy."

*Fragmenty z książki „Jak dobrze przygotować dziecko do I Komunii Świętej?”
autorstwa Ewy Rozkrut*

I Komunia Święta w Polskiej Katolickiej Szkole im. ks. Ignacego Posadzego

odbędzie się

w sobotę 13 maja, 2017 r.,
o godz. 10:00 rano
w Kościele Świętego Alberta Wielkiego
w Burbank, Illinois